

Stop!

(szituációs játék, fantáziagyakorlat, koncentráció)

Életkor: 9-10 év felett.

Nehézségi fokozat: Csak a szituációs játékokban nagy gyakorlattal rendelkező csoportok számára ajánlott.

Leírás:

- a) Elsősorban színjátszók körében ismert szituációs játék, de nem csak színjátszóknak nyújthat jó szórakozást. A résztvevők körben állnak, ezzel kijelölik a játékterületet is. Az indító játékos – némajátékkal – egy cselekvéssorba kezd. A többiek figyelik játékát. Abban a pillanatban, amint játéka olyan ponthoz érkezik, ahonnan az eddigiekhez képest más irányban is folytatható, az a játékos, akinek a folytatásra jó ötlete van, megállíthatja az akciót, bekiabálhatja, hogy „STOP!”. A nyitó játékos „megdermed” pillanatnyi helyzetében. Beáll a második játékos és első mondata után új irányban folytatódik a játék, immár szöveggel együtt. A folytatás hasonló az eddigiekhez: bárki bármikor megállíthatja a játékot, majd első mondatával más irányba terelheti azt. (A végén az egész csoport játszik.) Figyelem! A játékot a megállítás utáni pózból kiindulva („fénykép” alapján) kell folytatni. Azok a megoldások a legértékesebbek, amelyek fantáziadús fordulatokat hoznak.
- b) Érdekes a fenti játék szervezésbeli variációja is. Két csoporttag (az 1. és 2. számú játékos) improvizálni kezd tetszőleges témára. Miután a játék érthetővé vált, valaki a többiek közül megállítja azt (Stop!) és belép a játékba (ő a 3. számú játékos). Teljesen meg kell változtatnia a történetet. Az 1. játékos valamilyen játékon belüli(!) okot keres a távozásra és magára hagyja a 2-3. játékost. A folytatás az eddigieknek megfelelően, a 4. szereplő belépésével (a 2. távozásával) és így tovább.
- c) Játshatunk úgy is, hogy a beálló játékos valakit lecserél (a helyére áll), felveszi az ő pózát és abból indít első mondatával. (Két vagy három fős rögtönzéssel kezdhethetjük ezt a változatot.)